

[Einer Jensen.]

viser jo, at Arbejdsløshedskasserne har gjort, hvad der var muligt for at komme igennem den vanskelige Situation, vi er i. Jeg har det Haab og den Tro og henstiller til den højtærede Minister, at han vil vise Vellivie her. Forslaget tilsigter at hjælpe Arbejdsløshedskasserne ved et større Stats-tilskud og endelig at lette og hjælpe de Kommuner o. s. v., der er ude for at maatte udbetale Understøttelse til arbejdsløse, der ingen Krisehjælp faar. Ved Forslaget tilsigter vi at faa oprettet disse Krisekasser og derved komme de arbejdsløse til Hjælp og naturligvis ogsaa derved lette de Udgifter, som Kommunerne bærer.

Indenrigsministeren (Kragh): Det her foreliggende Lovforslag er jo paa næsten alle Punkter i nøje Overensstemmelse med det Forslag, som indbragtes her i Tinget den 20. Oktober 1927, og som var til første Behandling den 19. Januar 1928 og derefter henvistes til et Udvalg, som afsluttede sit Arbejde med en Beretning ved Rigsdagssamlingens Slutning 1927—28, uden at nogen Betænkning fremkom. Under dets første Behandling har jeg udførligt udtalt mig om samtlige Punkter i det da foreliggende Lovforslag; jeg har udførligt gjort Rede for, hvorfor jeg ikke mente at kunne støtte Gennemførelsen af Forslaget. — Mine Udtalelser derom findes i Rigsdagstidenden for 1927—28 Sp. 3548 ff., og til disse mine Udtalelser kan jeg i enhver Henseende henvise. Jeg skal derfor ikke følge den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Einer Jensen) i den Gennemgang af Einzelheder, som han nu foretog, og som jo nogenlunde nøje dækker de Bemærkninger, som hans Forgænger i Ordførerhvervet, det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen, fremsatte, den Gang Forslaget fremkom i forrige Samling, og som jeg altsaa da udførligt gik ind i en Diskussion om.

Kun paa to Punkter er Forslaget, som det her foreligger, afvigende fra den Form, det havde i forrige Samling; og denne Afvigelse er begrundet ved to Love, som er fremkommet, siden denne Behandling foregik i Samlingen 1927—28. Ved Loven af 4. April 1928 gennemførtes der Bestemmelser om Tilskud til Arbejdsløshedskasser som Grundfond til Oprettelse af Krisekasser og

om billige Laan til saadanne Krisekassers Virksomhed. Tilskuddet blev sat til 10 Kr. pr. Medlem af Arbejdsløshedskasserne og Laanet til 5 Kr. Man krævede i det Lovforslag, der var til Behandling her i Fjor, et Tilskud fra Statskassen til Krisekasser af 20 Kr. pr. Medlem i Arbejdsløshedskassen, og af disse 20 Kr. skulde Arbejdsløshedsfonden refundere $\frac{1}{3}$. Man krævede altsaa 20 Kr., og der blev stillet 10 Kr. plus 5 Kr. til Disposition, idet de 5 Kr. ydedes som Laan til en meget billig Rente, og de var afdragsfri de første 5 Aar. Der kom imidlertid intet eller saa godt som intet Resultat ud deraf med Hensyn til Oprettelse af Krisekasser. Jeg forstaar meget vel de Vanskeligheder, som dertil kan knytte sig for Arbejdsløshedskasserne; jeg forstaar ogsaa meget vel de Stemninger, der maaske i saa Henseende er bestemmende for de enkelte Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne, som, naar de har opbrugt deres vedtægtsmæssige Hjælp, hidtil gennem Hjelpekasserne har kunnet faa Erstatning for det, som de manglende Krisekasser skulde yde dem.

Nu foreslaar man altsaa 30 Kr., hvor man før foreslog 20. Da man fik omtrent det, man ønskede, i hvert Fald en væsentlig Del deraf, maatte man enten sige: Ja vel, hermed er i Virkeligheden opfyldt, hvad vi kunde vente at faa opfyldt, eller ogsaa maatte man vælge at kræve noget mere. Det er det sidste, man har valgt. Man vil nu have mellem 5 og 6 Mill. Kr. af Statskassen, mellem 2 og 3, henimod 3 Mill. Kr. af Fonden, men Ordføreren for Forslagsstillerne, det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, har klogeligt ikke inddelt sig paa at oplyse, hvorvidt man vilde faa Krisekasser oprettet, hvis disse Beløb stilledes til Disposition. Kan det ærede Medlem garantere for, at vi saa faar Krisekasser, at man saa bliver fri for den Overbelastning af Hjelpekasserne, der har fundet Sted efter Arbejdsløshedslovens Revision som Konsekvens af, at Fagforbundene har sagt: Hus forbi, og har sagt: De Vilkaar, vi dikterer, og som der ikke kan skaffes Arbejde efter, forpligter os ikke i fjerneste Maade overfor de arbejdsløse? Kan det ærede Medlem garantere for, at Krisekasser, naar han fik en saadan Støtte, vilde blive etableret, og at Hjelpekasserne Landet over vilde blive fri for Byrden ved at støtte de arbejdsløse?